

Bilag til f.t.l. om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

deres embede, bestillinger, forretninger og pligter som sådanne. Sundhedsstyrelsen fører tilsyn med, at de såvel som alle ledere af helbredelsesanstalter, hvortil ingen særlig læge er knyttet, opfylder de dem som sådanne ifølge de gældende bestemmelser påhvilende pligter, og foretager de ved deres mulige pligtovertrædelser foranledigede skridt.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen skal endvidere påse, at de pågældende personer afgiver sådanne anmeldelser og indberetninger, som afkræves dem til fremme af offentlige sundhedspleje, i hvilken henseende de har at rette sig efter de af sundhedsstyrelsen givne forskrifter.

Stk. 3. Undladelse af at efterkomme en sådan forpligtelse kan efter sundhedsstyrelsens begæring straffes med bøde, og forpligtelsens efterlevelse kan, såfremt ikke andet er bestemt, af sundhedsstyrelsen fremtvinges ved dagbøder af indtil 50 kr. til statskassen.

§ 5. Må det antages, at en læge, tandlæge, jordemoder, sygeplejer, massør el. lign. er farlig for sine medmennesker under udøvelse af sin kaldsvirksomhed enten på grund af legemlige mangler eller varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sygdom eller misbrug af alkohol, morfin, kokain og deslige, eller på grund af udvist grov uduelighed, afgiver sundhedsstyrelsen til indenrigsministeren indstilling om, at der træffes foranstaltninger til, at kaldsvirksomhedens udøvelse forbydes vedkommende. Forinden sundhedsstyrelsen afgiver sin indstilling, skal sagen forelægges retslægerrådet. Endvidere skal der gives vedkommende lejlighed til at erklære sig skriftlig eller, hvis han ønsker det, at afgive mundtlig forklaring for sundhedsstyrelsen i et af den anledning afholdt møde, i hvilket også retslægerrådet deltager. Retslægerrådet afgiver altid skriftlig erklæring i sagen. Endvidere skal pågældende opfordres til – skriftlig eller i det nævnte møde – at erklære, om han ønsker sagen afgjort ved dom eller underkaster sig indenrigsministerens afgørelse. Afgives sådan erklæring ikke inden en frist af 14 dage, vil sagen være at indbringe for domstolene.

Stk. 2. Under den i nærværende paragrafs første stk. om meldte behandling i sundhedsstyrelsen har den pågældende ret til over for styrelsen at optræde ved eller i forening med

en af ham valgt tillidsmand, ligesom han og tillidsmanden på hans vegne har ret til at gøre sig bekendt med samtlige sagens akter således som disse foreligger for sundhedsstyrelsen.

Stk. 3. I påtrængende tilfælde, hvor den fortsatte virksomhed skønnes at frembyde overhængende fare, kan sundhedsstyrelsen midlertidig fratage den pågældende retten til at udøve virksomhed. Sundhedsstyrelsen skal da straks give indberetning til indenrigsministeren, der stadfæster eller phæver sundhedsstyrelsens beslutning.

Stk. 4. Skal spørgsmålet om endeligt at fratage en af de pågældende personer retten til at udøve virksomhed afgøres ved dom, foranlediger indenrigsministeren retssag anlagt mod pågældende i den borgerlige retsplejes former. Dersom retten frakendes pågældende, kan det ved dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, idet den pågældende dog, såfremt vedkommende er i fast stilling, ikke som følge af dommen kan afskediges af denne stilling, forinden endelig domstolsafgørelse foreligger.

Stk. 5. Dersom indenrigsministeren, forinden han tager stilling til, om retten til at udøve kaldsvirksomhed bør søges frataget den pågældende, anser det for nødvendigt, at denne underkastes lægeundersøgelse, eventuelt ved indlæggelse på et sygehus eller et sindssygehospital, opfordrer han den pågældende til at underkaste sig sådan undersøgelse. Vægrer den pågældende sig herved, forelægger indenrigsministeren spørgsmålet for den ret, ved hvilken en eventuel retssag vil være at anlægge. Retten afgør spørgsmålet ved kendelse. Sådant afgørelse kan også af retten træffes, efter at retssag er anlagt. Såfremt den pågældende undlader at efterkomme en kendelse, der går ham imod, fratager indenrigsministeren ham retten til at udøve kaldsvirksomhed, og hvis retssag er rejst, bortfalder denne. Udgifterne ved lægeundersøgelsen afholdes af statskassen.

Stk. 6. Indenrigsministeren kan efter ansøgning meddele, en person, hvem retten til at udøve kaldsvirksomhed er frataget, tilladelse til på ny at udøve sådan gerning, såfremt de fratagelsen begrundende omstændigheder ikke længere findes at være til stede. Indenrigsministerens nægtelse af at tage ansøgningen til følge kan ikke indbringes for domstolene, før der er forløbet et år efter